

Šátky NA Miminka

TEXT:
Nataša Foltánová

Při jedné ze svých cest po vlastech českých jsem v rámci přednášek o ekoprojektu zavítala i do východních Čech, do Týniště nad Orlicí, k jedné z našich dlouholetých věrných zákaznic, Hance Adamcové. Pozvala mě na návštěvu do jejich šátkového království, do místa, kde nevisí a nebudou viset cedulky Made in China.

s láskou

Jak se to tak vlastně stane, že novopečená maminka s nulovou zkušeností v podnikání začne vyrábět šátky? Hanka mi popisuje, jak to všechno začalo: hormonální bouře štěstí, těšení na miminko a pocit, že nejlépe mu bude v náručí u rodičů, ale také strach, jak zvládne chování a nošení s dost velkou skoliózou... Na začátku, tedy před deseti lety, kdy začali Adamcovi šátky vyrábět, bylo jen obrovské nadšení a vědomí toho, že nošení v šátku je přirozené, krásné, přináší pohodu do celé rodiny, usnadňuje práci v domácnosti i výlety. Nakonec se jejich prvorozenému Honzíkovi v šátku tolik líbilo, že chtěli začít s nošením seznamovat co nejdříve dalších rodičů. A už tehdy si slíbili, že pokud se jim podaří šátky vyrábět, budou je vyrábět za cenu přístupnou každému.

Pruhované začátky

Hančin manžel se kdysi věnoval studiu textilu. Když se pak po 20 letech ke svému oboru díky Hančinu nadšení vrátil a jezdili spolu po textilkách vybírat nejlepšího tuzemského dodavatele, zářily mu oči, nasával vůni strojů a látek a byl šťastný. Hanka vybírala barvy, které se budou líbit, a vymýšlela, jak má látku navrhnout, aby byla příjemná na nošení pro miminka i rodiče.

Prvních deset let tkali pouze pruhy, k desátým narozeninám se ale rozhodli, že si nadělí nové obrázkové vzory. Na jednom

kreativním odpoledni se Hanka seznámila s velmi příjemnou, sympatickou paní Petrou Jánskou a oslovila ji, jestli by nechtěla udělat návrhy pro jejich šátky. Souhlasila a tak se u ní v kuchyni začala malovat sluníčka, miminka, tlapičky, zvířátka...

U paní Petry – kreslí a kreslí a upravuje, gumuje a co její obrázek, to skvost :-)) a já si vymyslím – právě sedíme nad „levandulí“

A také levandule, které má Hanka na zahrádce a přála si je i na šátky. Kaštiny, které celý podzim sbírá ona i její kluci a vyrábějí z nich zvířátka. Obilí, protože miluje procházky polem, loukou i lesem. Jako poslední vzor Petra s Hankou vymyslely maják. To jednou Hanka vařila a poslouchala CD Racek od Tomáše Kluse, a zrodil se nápad na šátek s racky. Protože ale Hanka ráckuje, domluvila se s Petrou, že by to ještě něco chtělo. Kromě mořských ptáků tak přibyl maják... Hanka se zaujetím a jiskrou v oku vypráví, jak racky společně tvořily a upravovaly – některé ptačí oko jim připadalo, že šilhá, zobáček nebyl dost hezký, vlny příliš dramatické, maják napřed strohý, pak zase moc dětský...

Mnohokrát během mého setkání s Adamcovými zaznělo, jak je pro ně důležité, že jsou jejich šátky skutečně české, že dávají práci českým lidem. Hanka sama si na celém procesu užívá to nejkrásnější – šťastné rodiče s miminko. Ty, co teprve děťátko čekají, učí, jak šátek správně uvázat. Není to nic složitého, ale Hanka nepustí domů nikoho, dokud si není jistý, že vázání zvládl.

Vykročení s jiskrou v oku

Cestou zpátky domů jsem stále cítila tu atmosféru nadšení, které pomohlo vzniknout malé firmičce, která živí jednu rodinu, dává práci domácí textilce a švadlenám a jejíž produkty přinášejí radost i užitek rodičům a jejich dětem. Hančino zaujetí pro věc vůbec nepřipouštělo prvotní pochybnosti typu „Nevím, jak se to dělá“ nebo „Nejde to“. Prostě šla a udělala první krok. A já si při tom říkám, kolik skvělých nápadů, inspirace a nadšení dříme v každém z nás – kolik darů, které bychom mohli přinést světu, ostatním lidem, a tím i sami sobě. A je to tak jednoduché – stačí mít jiskru v oku, udělat první krok a vytrvat. Jestliže je naše dílo plodem lásky k světu, nemůže se nepodařit, protože právě svět se postará o to, abychom uspěli.

Vzory i pro tatínky

Když konečně byli Hanka s manželem spokojeni s návrhy, mohli se rozjet hledat textilku, která jim utká látku na šátky podle jejich vlastních vzorů. Nebylo to nic snadného, protože textílek ubývá. Ale nakonec se našla jedna v jejich kraji, která má stroje na potřebné žakárové tkaní. Vybrali barvy a pak několik měsíců napjatě čekali, jak celé to dílo dopadne, jak vyjde barevně a hlavně, co tomu řeknou jejich zákazníci... Záměrem bylo také to, aby se barev a vzorů nelekli ani nosící tatínci – přece jen mají někteří výhrady proti barvám do červena či do růžova. Hanka je ale s výběrem barev i vzorů spokojená a je přesvědčená, že s většinou barev i vzorů se cítí dobře i muži.

Koukněte na:
www.sanami.cz
www.sanami.eu